

ALECU POPOVICI

Universul poetic, profund meditativ, adesea insolit, nu totdeauna permeabil, dar vădit evocator și denunțator al medicului și pictorului George Dumitrescu, redă, laborioasă, o apreciere globală a operei.

Tendința fremătătoare de a răscoli amintirile, densitatea ideilor și abundența imaginilor, diversitatea registrelor, impactul și rezonanța viziunilor, cât și impetuoșitatea trăirilor străbătute de interogații și temeri, îi identifică un stil și un limbaj ușor de recunoscut.

Stihurile sale oscilează între temporal și universal, palpabil și invizibil, profan și sacru; ele nu cunosc *spleenul* și facilitatea, refuzând abdicarea și resemnarea. Demascând și condamnând cu înverșunare despotismul, injustiția și impostura, poetul se transformă în explorator temerar și pasionat al stărilor sufletești, a căror analiză psihologică este împinsă la disecare și ecorșeu...

Nerenegându-și obârșiile, împăcând cu nemăsurate sacrificii rigoarea științei cu seducția lipsită de constrângere a artei penelului și condeiului, prolifică operă poetică a doctorului George Dumitrescu, conceptuală, alegorică și profund umană, se adresează deopotrivă memoriei, sensibilității receptive, cât și discernământului nostru.

Pradă întrebărilor ce îl frământă, temerilor ce îl încolțesc și amintirilor ce îl năpădesc, omul de știință se separă vremelnice de bisturiu și stetoscop, pentru a rânduși și așterne cugetări și simțiri îngemănate, în taina nopții cu statornică și fidelă complicitate a condeiului.